

muligt maa see at rydde afveien, og da jeg troer, at det stillede Endringsforslag er meget hensigtsmæssigt i saa Henseende, skal jeg tillade mig at anbefale det.

Table: Ved at stemme imod det foreliggende Lovforslags Omgang fra anden til tredje Behandling, stemte jeg imod selve Forslaget, og jeg skal tillade mig i al Korthed at begrunde, hvorfor jeg nu atter agter at stemme derimod. Dette Lovforslag er en Blanding af mange forskellige Ting; nogle af disse Ting, finder jeg det meget rimeligt at afgjøre ved Lov, hvorimod der er andre, som det efter min Mening er aldeles urimeligt at ordne paa denne Maade. Der er god Grund til ved Lov nærmere at ordne Forholdet mellem Tienbeeieren og Kirkeeieren; den ærede Minister har allerede idag gjort opmærksom paa, at der gives Tilfælde, og jeg troer at kjende flere saadanne, i hvilke Tienbeeieren og Kirkeeieren ikke falde sammen. Der kunde vistnok ogsaa være Grund til at tage nærmere Bestemmelse angaaende de Forpligtelser, der hidtil have bestaaet med Hensyn til Kirkerne's Vedligeholdelse; men der er, som sagt, andre Bestemmelser i denne Lov, som jeg paa ingen Maade kan finde have deres Plads der. Der er nemlig optaget i den særdeles smaalige Bestemmelser om den offentlige Gudsbjerkelse, med Hensyn til hvilke jeg ikke kan see rettere, end at en ikke fjern Fremtid vil undre sig over, at den lovgivende Magt i Danmark befatter sig med saadanne Smaaligheder. Der er fremsat en Ytring om „katholske Lustninger“, og jeg kan ikke nægte, at jeg ved at see disse til det Øverste gaaende Smaaligheder, maa sige, at der bevæger sig en katholsk Lustning igjennem denne Lov. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Strøgh) sagde saa særdeles betegnende, at den protestantiske Gudsbjerkelse kunde lade sig nøie med om det saa var ganske tarvelige Bedehuse. — og den, der har besøgt Udlandet, vil see, at netop de protestantiske Gudshuse væsentlig udmærke sig ligeoverfor de ka-

tholske ved en stor Tarvelighed; Protestanterne sætte netop en Værd i denne Tarvelighed, i Modsetning til den Pomp og Pragt, som Katholikerne lægge Vægt paa. Det er muligt, at den ærede Minister for ikke lang Tid siden i Paris netop har gjort en saadan Erfaring med Hensyn til et lutherisk Tempel, som udmærker sig ved den højeste Grad af Tarvelighed og danner en smuk Modsetning ligeoverfor de katholske Kirker. Jeg skal ikke opholde mig længere ved dette Punkt; jeg kan troste mig ved, at Trækruden er vedtaget, saa at den katholske Lustning maastee derigjennem kan faae Leilighed til at strømme ud. Der er imidlertid et andet Punkt, som jeg ikke ved denne Leilighed kan undlade at omtale. Der er en stor Mængde Kirkeeiere, der have viist en priisværdig Omhu for det dem Betrovede, og som have gjort meget Mere, end Kirkesynet har forlangt; men deres Velvillie vil nu vistnok svækkes i høi Grad; ligeoverfor dem staaer der ganske vist Kirke- eller Tienbeeiere med stor Smaalighed og Uvillie til at smykke og vedligeholde Kirken endog i en meget tarvelig Stil; men imod dem kunde man foreløbig anvende Pressen, som ikke noksom bliver benyttet i slike Tilfælde; men man skal ikke gaae til den Yderlighed at paalægge noget Bestemt i den Retning. Sluttelig skal jeg endnu kun bemærke, at der ved denne Sags anden Behandling er kommet et Moment frem, som jeg mener for tjener særdeles Opmærksomhed, men som dog ikke kan indblandes i denne Lov, og hvor man ogsaa ganske anderledes kunde benytte den offentlige Forhandling, som er tilstedet i saa rimeligt Maal heri Landet; der blev nemlig dengang sagt, at de offentlige Mindesmærker, navnlig Nbtidsminderne i Kirkerne, burde bevares. Jeg har i sin Tid tilladt mig i denne Sag at henlede en tidligere Kirke- og Underviisningsministers Opmærksomhed paa, at der vilde gaae meget tabt, selv om en saadan Bestemmelse i denne Lov — som jo tidligere har ligget for — blev vedtagen.